

успішним досвідом для України в плані подальшого розвитку інституцій громадянського суспільства, сприяти росту та збільшенню кількості неурядових організацій, які б мали змогу впливати на молодь з метою формування її правосвідомості, активної життєвої позиції.

Список бібліографічних посилань:

1. Основні засади та шляхи формування спільної ідентичності громадян України: інформ. -аналіт. матер. до круглого столу 12 квітня 2017 р. [Центр Разумкова. – URL: http://razumkov.org.ua/images/Material_Conference/2017_04_12_ident/2017-Identi-3.pdf

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 04 грудня 2019 р. N 995 «Питання утворення деяких центральних органів виконавчої влади». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995-2019-%D0%BF>

УДК 349. 22

Ірина Петрівна ПУРІГА,

викладач кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат економічних наук
ORCID: <https://orcid.org/0000-001-5176-9520>

СКАСУВАННЯ ТРУДОВИХ КНИЖОК: ПРОГРЕСИВНИЙ КРОК АБО ПОРУШЕННЯ ПРАВ ПРАЦІВНИКА

Міністерство економічного розвитку й торгівлі України (далі – Мінекономрозвитку України) розробило проект закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення ведення кадрової роботи платниками податків» (далі – Законопроект), яким передбачено скасування трудових книжок. Основною метою реформи зі скасування трудових книжок є економія коштів на їх адміністрування, а також спрощення процесу приймання та звільнення працівників.

Отже, чим наразі є трудова книжка? Що зміниться у випадку її скасування?

Трудова книжка – це офіційний персональний документ, що містить записи про працевлаштування громадянина (2;3). Варто зазначити, що підставою для нарахування пенсії є лише страховий стаж, а не трудовий, як вважає більшість громадян (4).

Підтвердженням страхового стажу є сплата страхових внесків до Пенсійного фонду України, тобто це той період, за який сам громадянин або його роботодавець сплачував відповідні внески до Пенсійного фонду України. Такий страховий стаж обчислюється відповідно до даних, що містяться у системі персоніфікованого обліку відомостей про застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, який ведеться з 2000 р.

Крім цього, у випадку втрати трудової книжки, працівнику треба отримувати дублікат такої книжки за останнім місцем роботи та збирати довідки з попередніх місць роботи, що створює неабиякі незручності. З цією проблемою зіштовхнулись більшість переселенців з територій, наразі непідконтрольних Україні. Однак в їхньому випадку отримати дублікат трудової книжки нереально.

Таким чином, на сьогодні трудова книжка не відіграє важливої ролі ні для обліку працівників, ні для нарахування пенсії, а тільки підтверджує досвід роботи працівника при влаштуванні на роботу. Разом з цим, підприємства витрачають час і кошти на процес, пов'язаний з адмініструванням трудових книжок.

Що ж зміниться після скасування ведення трудових книжок, враховуючи Законопроект?

По-перше, при укладенні трудового договору громадянин не зобов'язаний буде подавати трудову книжку. У той же час громадянин має право подати роботодавцю інформацію (резюме) про отримання спеціальних знань, досвід роботи за професією (посадою), наявність і застосування професійних навичок, виконувані роботи (надані послуги) у довільній формі, а також характеристики, рекомендації та інші документи, що характеризують попередню роботу. Також передбачено, що громадянин, відповідно до закону, несе відповідальність за достовірність наданої інформації.

По-друге, облік трудової діяльності працівника здійснюється в електронній формі в реєстрі застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування.

По-третє, на кожну застраховану особу планують завести персональну облікову картку, в якій зазначатиметься вся персональна інформація про особу, зокрема відомості про трудові відносини, освіту, професію, посаду, основне місце роботи тощо. Персональна облікова картка застрахованої особи зберігатиметься у Пенсійному фонді протягом усього життя особи, а після її смерті – протягом 75 років на паперових та/або електронних носіях за наявності засобів, що гарантують ідентичність паперового та електронного документів.

Трудові книжки не передбачено скасовувати повністю, швидше за все буде встановлено перехідний період. Тобто розробники Законопроекту при прийомі на роботу пропонують подавати резюме, а трудову книжку замінити персональною обліковою карткою і облік трудової діяльності працівника фіксувати в електронному реєстрі (5).

Наразі не відомою є сама процедура ведення такого електронного реєстру, хто матиме доступ до нього та як можна буде отримати необхідну інформацію про працівника. Крім цього, не менш важливим є надійний захист персональних даних працівників від стороннього доступу.

Зазначені питання є вкрай важливими та вимагають чіткого регулювання. Оскільки такі наміри Мінекономрозвитку України спростити процес ведення кадрової роботи можуть обернутись проблемою для бізнесу та простих працівників.

Отже, попри те, що вказаний Законопроект має певні недоліки, все ж таки він здатний спростити систему ведення кадрової роботи. Адже сама ідея щодо скасування трудових книжок в Україні є актуальною та необхідною. Вважаю, що потрібно враховувати успішний світовий досвід і здійснювати відповідні реформи. Головне, щоб такі нововведення, відбувалися поступово, з урахуванням реалій нашої держави та послідовним внесенням змін до нормативних документів.

Список бібліографічних посилань:

1. Кодекс законів про працю України від 10. 12. 1971 (із змінами) URL: <https://zakon.rada.gov.ua>.

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 27. 04. 1993 № 301 «Про трудові книжки працівників» (із змінами) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/301-93>.

3. Інструкція про порядок ведення трудових книжок працівників від 29. 07. 1993 № 58 (із змінами) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0110-93>.

4. Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» від 09. 07. 2003 № 1058-IV(із змінами) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1058-15>.

5. За матеріалами: URL: <https://www.kadrovik01.com.ua/>

УДК 342. 51

Олена Валеріївна ПТУХІНА,

аспірант Харківського національного університету внутрішніх справ

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ З ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ ТА КОНТРОЛЮ ЗА НАРКОТИКАМИ ЩОДО ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РИНКОВОГО НАГЛЯДУ

Одним із важливих напрямів реформування системи технічного регулювання відповідно до світової та європейської практики, поряд з оцінкою відповідності продукції вимогам затверджених в Україні технічних регламентів до її випуску на ринок, є саме запровадження системи ринкового нагляду, мета якого полягає у забезпеченні відповідності продукції, що вже перебуває в обігу на ринку, вимогам технічних регламентів та відсутності загроз для безпечності, здоров'я або будь-якого іншого аспекту захисту суспільних інтересів.

Варто зазначити, що урядом здійснюються заходи спрямовані на забезпечення ефективного контролю за безпекою продукції та досягнення взаємного визнання результатів оцінювання відповідності продукції з торговельними партнерами України (1), і з цією метою необхідно перейти на систему державного ринкового нагляду за безпекою продукції, розміщеної на ринку, замість державного контролю виробництва продукції.

Тому, державний ринковий нагляд слід розглядати як діяльність органів ринкового нагляду з метою вжиття обмежувальних (корегувальних) заходів з відповідним інформуванням про це громадськості щодо продукції, яка при її використанні за призначенням або за обґрунтовано передбачуваних умов і при належному встановленні та технічному обслуговуванні становить загрозу суспільним інтересам чи, яка в інший спосіб не відповідає встановленим вимогам.

Безпосереднє звернення до Положення про Державну службу України з лікарських засобів та контролю за наркотиками, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 12. 08. 2015 № 647 (2) надає можливість вказати, що одним з основних завдань Держлікслужби є здійснення державного ринкового нагляду у межах сфери своєї відповідальності;

З метою дослідження процедури здійснення Держспоживінспекцією України державного ринкового нагляду необхідно встановити межі сфер їх відповідальності.

Так, відповідно до ст. 10 Закону України від 02. 12. 2010 р. № 2735-VI «Про